



У Х В А Л А

**ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ  
ДРУГОГО СЕНАТУ  
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

**про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Компанія Афінаж“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини четвертої статті 75, частини першої статті 300 Господарського процесуального кодексу України у редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України щодо вдосконалення порядку розгляду судових справ“ від 15 січня 2020 року № 460–ІХ, положень першого речення абзацу першого, другого речення абзацу другого частини третьої, частин четвертої, п'ятої статті 34, другого речення абзацу першого частини першої статті 36, частин четвертої, п'ятої статті 44, пунктів 1, 2 частини першої статті 48 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ від 23 лютого 2012 року № 4452–VI у редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення механізмів регулювання банківської діяльності“ від 13 травня 2020 року № 590–ІХ**

м. К и ї в  
27 серпня 2020 року  
№ 185-2(II)/2020

Справа № 3-142/2020(344/20)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого,  
Головатого Сергія Петровича,  
Лемака Василя Васильовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Компанія Афінаж“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини четвертої статті 75, частини першої статті 300 Господарського процесуального кодексу України у редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України щодо вдосконалення порядку розгляду судових справ“ від 15 січня 2020 року № 460–ІХ, положень першого речення абзацу першого, другого речення абзацу другої частини третьої, частин четвертої, п'ятої статті 34, другого речення абзацу першого частини першої статті 36, частин четвертої, п'ятої статті 44, пунктів 1, 2 частини першої статті 48 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ від 23 лютого 2012 року № 4452–VI (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 50, ст. 564) у редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення механізмів регулювання банківської діяльності“ від 13 травня 2020 року № 590–ІХ.

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

#### **у с т а н о в и л а:**

1. Товариство з обмеженою відповідальністю „Компанія Афінаж“ (далі – Товариство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) положення частини четвертої статті 75, частини першої статті 300 Господарського процесуального кодексу України у редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського

процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України щодо вдосконалення порядку розгляду судових справ“ від 15 січня 2020 року № 460–ІХ (далі – Кодекс), положень першого речення абзацу першого, другого речення абзацу другого частини третьої, частин четвертої, п'ятої статті 34, другого речення абзацу першого частини першої статті 36, частин четвертої, п'ятої статті 44, пунктів 1, 2 частини першої статті 48 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ від 23 лютого 2012 року № 4452–VI у редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення механізмів регулювання банківської діяльності“ від 13 травня 2020 року № 590–ІХ (далі – Закон).

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що положення частини четвертої статті 75, частини першої статті 300 Кодексу, „які дозволяють суду касаційної інстанції при перегляді судових рішень у господарській справі надавати критичну оцінку остаточним судовим рішенням, ухвалених в адміністративних справах, ставлячи ці рішення та окремі наведені в них судові оцінки та висновки під сумнів“, не відповідають статті 8, частинам першій, четвертій статті 41, частині першій статті 42, частинам першій, другій статті 55, частині першій статті 64, пункту 9 частини другої статті 129, частині першій статті 129<sup>1</sup> Конституції України.

На думку автора клопотання, оспорювані положення Закону, які „дозволяють Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (зокрема й через уповноважену особу цього фонду) продовжувати здійснювати управління банком та його ліквідацію після скасування судом як неправомірних постанов Національного банку України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних, про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку та рішень виконавчої дирекції цього Фонду про запровадження у банку тимчасової адміністрації та про початок процедури ліквідації банку“, суперечать положенням частини першої статті 8, частин першої, четвертої

статті 41, частини першої статті 42, частин першої, другої статті 55 Конституції України.

Обґрунтовуючи свої твердження, Товариство наводить положення Конституції України, інших нормативно-правових актів, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, посилається на рішення Конституційного Суду України, Європейського суду з прав людини, а також наводить судові рішення, зокрема рішення Господарського суду Черкаської області від 6 жовтня 2017 року, постанови Київського апеляційного господарського суду від 4 грудня 2017 року, Великої Палати Верховного Суду від 10 грудня 2019 року.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України; конституційна скарга може бути подана в разі, якщо всі інші національні засоби юридичного захисту вичерпано (стаття 151<sup>1</sup> Основного Закону України).

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі положення) суперечить Конституції України (абзац перший частини першої статті 56). Відповідно до пункту 1 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості

касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду).

Товариство вважає остаточним судовим рішенням у його справі постанову Великої Палати Верховного Суду від 10 грудня 2019 року, якою скасовано рішення судів першої та апеляційної інстанцій, якими був задоволений позов у частині стягнення з Приватного акціонерного товариства „Юрія“ на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «ФК „Інвест ресурс“» заборгованості за кредитом, а справу направлено на новий розгляд до суду першої інстанції.

Таким чином, з матеріалів конституційної скарги, зокрема постанови Великої Палати Верховного Суду від 10 грудня 2019 року, вбачається, що Товариство не було стороною у цій справі, а отже, не може бути суб'єктом права на конституційну скаргу.

Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 1 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб'єктом.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151<sup>1</sup>, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

#### **у х в а л и л а:**

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Компанія Афінаж“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини четвертої статті 75, частини першої статті 300 Господарського

процесуального кодексу України у редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України щодо вдосконалення порядку розгляду судових справ“ від 15 січня 2020 року № 460–ІХ, положень першого речення абзацу першого, другого речення абзацу другого частини третьої, частин четвертої, п'ятої статті 34, другого речення абзацу першого частини першої статті 36, частин четвертої, п'ятої статті 44, пунктів 1, 2 частини першої статті 48 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ від 23 лютого 2012 року № 4452–VI у редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення механізмів регулювання банківської діяльності“ від 13 травня 2020 року № 590–ІХ на підставі пункту 1 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб'єктом.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.



**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ  
ДРУГОГО СЕНАТУ  
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**